

Nejrůznější vládní opatření proti šíření onemocnění COVID-19 nám nedovolují příliš cestovat. S maďarskou studentkou oboru Čeština pro cizince při katedře českého jazyka Annou Laurou Kolláth se však můžeme podívat do japonské Šibuje či do Maďarska, tentokrát prostřednictvím literatury. Anna L. Kolláth je mladou maďarskou překladatelkou. Jejím prvním větším překladatelským počinem byla kniha Anny Cima *Probudím se na Šibuji*. „Ta kniha si mě vybrala. Všechno se stalo i díky šťastné náhodě,“ přiznává. Zveme nejen na její knižní tipy, ale i k inspirativnímu čtení pro všechny začínající překladatele.

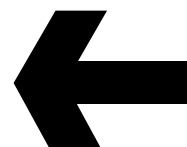
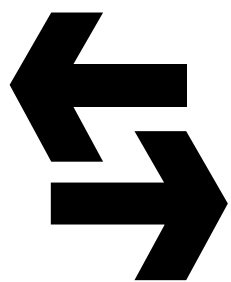

Z OSTRAVY

> TEXT Nela Parmová

> FOTO Jana Hájková

→ DO ŠIBUJE,
→ BUDAPEŠTI
a ZPĚT ←

› Anna Laura Kolláth studuje druhým rokem magisterský stupeň oboru Čeština pro cizince při katedře českého jazyka. Nikdo ji neoslovuje jinak než česky Aničko.

„Je geniální, jak autorka propojila tři příběhy. Myslím, že umí skvěle pracovat se stylem, umí zachytit postavy. Je to strašně chytrá věc,“ přibližuje mladá překladatelka knihu *Probudím se na Šibuji*. Dveře k nakladateli jí otevřela účast a ocenění v překladatelské soutěži Cena Susanny Roth organizované Českými centry a Českým literárním centrem, zřizovaným Moravskou zemskou knihovnou v Brně. Právě zde se jí do ruky dostal úryvek z této knihy. „Ta kniha si mě vybrala. Až při slavnostním vyhlášení soutěže jsem zjistila, že se nakladatel ještě před soutěží domluvil s Českým centrem v Budapešti, že knihu vydá v překladu vítěze soutěže. A tím jsem byla já. Byla to velmi šťastná náhoda, která mi nastartovala překladatelskou kariéru,“ dodává s úsměvem Anička.

Vítězství v soutěži jí zajistilo první „velký“ literární překlad. Do té doby překládala spíše kratší útvary jako jsou povídky nebo komerční texty. Annu čekaly hodiny a hodiny konzultací

s japanoložkou, s českými kamarády i s autorkou knihy Annou Cima. „Nejtěžší na tom byly asi přepisy japonských jmen, což má striktní pravidla a vlastně japonské reálie jako celek. Hodně jsem konzultovala s japanoložkou z nadace Japan Foundation a také s autorkou, které jsem poslala přibližně tři strany otázek. Problém mi dělal i český slang, ten jsem konzultovala se svými českými kamarády,“ přiznává Anička.

S autorkou knížky jí pojí nejen věk (od sebe je dělí přibližně tři roky), ale i zkušenost života v cizí zemi. I o tomto pocitu vypráví tato kniha, o pocitu osamocení, nepochopení, neschopnosti najít si své místo uprostřed velkoměstské společnosti. Kniha se dá chápat z mnoha úhlů pohledů, v tom tkví její výjimečnost. Můžeme ji vnímat jako krásný milostný román ve více rovinách, jako geniální propojení beletrie s vědou i jako filozofické zamyšlení nad prostorem a časem. Pro Aničku to byla kniha hlavně o poznání cizí kultury.

Ona sama totiž tak trochu „uvízla“ v České republice, podobně jako hlavní hrdinka Jana v knize *Probudím se na Šibuji*. „Po střední škole jsem si nebyla jistá, co chci vlastně studovat. Zajímaly mě slovanské jazyky, tak jsem si řekla, že půjdu do ciziny. Zúčastnila jsem se programu European Voluntary Service (dnes European Solidarity Corps), poslala jsem několik přihlášek do slovansky mluvících zemí a nejdříve mě přijali do Zlína,“ vysvětluje svou neplánovanou cestu k češtině. Za posledních 8 let, kdy se češtině věnuje, vystřídala pobyty ve Zlíně, Brně, Budapešti a nyní studuje posledním rokem magisterský stupeň Češtiny pro cizince na ostravské katedře českého jazyka.

MEZI MAĎARSKOU A ČESKOU LITERATUROU

Úspěšný knižní překlad náročného textu utvrdil Aničku v přesvědčení, že se chce překlada věnovat naplno. „Určitě bych

- > Vítězství v překladatelské soutěži a náhoda přivedla Aničku k překládání do maďarštiny knižní prvotiny Anny Cima. Probudím se na Šibui.

v překládání ráda pokračovala, protože mě to vlastně baví, a to jak komerční překlady, které jsou z finančního hlediska perspektivnější, tak ty literární, kde je možnost projevit více kreativity," dodává. Aktuálně hledá další zajímavé knížky k překladu. Do ruky se jí dostala prvotina *Praskliny* od Kláry Vlasákové, pro kterou nyní hledá maďarského nakladatele. „I tato kniha je trošku filozofická, ale dá se číst jako příběh. Má v sobě prvky sci-fi, ale v zásadě se jedná o společenský román, v němž autorka řeší současné jevy, jako je třeba krize bydlení, deprese nebo automatizace.“ Anička zároveň pracuje i na dalších překladech, například steampunkového románu *Pelyněk* Daniela Tučka. Vedle překladu ráda čte české i maďarské autory. Svým českým kamarádům doporučuje maďarského klasika Sándora Máraiho ze začátku 20. století, jenž zachycuje především Maďarsko a Budapešť v počátcích minulého století. Poslední knihou, kterou si sama s chutí přečetla je kniha *Vycpaný*

barbar Gergely Péterfyho, jež vyšla také v češtině u nakladatelství Dybbuk v roce 2017. Ačkoli se jedná o současného autora, jeho román popisuje Maďarsko na přelomu 18. a 19. století. „Je to příběh jednoho maďarského obrozence a jeho přítele černocha. Hned v úvodní kapitole je scéna, kdy manželka hlavního hrdiny stojí v muzeu ve Vídni před vitrínou a v ní je právě onen manželův přítel černoch – vycpaný barbar,“ přibližuje příběh.

Svou budoucnost má Anička spojenou s češtinou a Českou republikou. „V Ostravě jsem spokojená. Mě překvapila, je pro mě přiměřeně velká a líbí se mi tady kulturní scéna. Taky mi připomíná město, v němž jsem studovala střední školu, i proto jsem si jako téma diplomové práce vybrala uliční názvy v Ostravě a v Miškovci, na němž pracuji pod vedením doc. Davida.“ Nebojí se, že by se s češtinou neuzivila. Naopak. „O češtinu je v Maďarsku zájem. Mám zájemce o lekce češtiny, často pracují u českých firem nebo je

prostě jenom zajímá česká kultura. Když jsem pracovala jako stážistka pro České centrum v Budapešti, společně s dalšími lektory jsem vedla skupinové kurzy, které dohromady navštěvovalo 70–80 posluchačů. Maďaři milují českou kulturu, a hlavně české pivo a hospody,“ uzavírá s úsměvem Anička.

Anna Laura Kolláth je v ak. roce 2020/21 stipendistkou International Visegrad Fund, která podporuje akademickou mobilitu napříč zeměmi střední a východní Evropy. ▲

